

Universitätsbibliothek Paderborn

**Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi
methodo Libellvs Avreus**

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

De reuerentia Deo summo quoq[ue] mane exhibenda. Cap. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](#)

CAPUT VI.

240

tentionē, malum est. In his itaq; ver-
bis includitur, quicquid ad nostram
doctrinam scriptum est, quanquam
vt rectius ordine faciamus, quæ no-
bis agenda sunt, operæ pretium erit,
vt annotemus, & indies relegamus
Modus
diei cu-
risue feli-
citer trā-
figendi. exigua verbis documenta, quæ se-
quuntur, in quibus forma traditur
impendendi viginti quatuor diei
horas, in quem modum renoui de-
bent omnes vitæ nostræ dies, si cupi-
mus vitâ nostrâ esse vitâ, non morte:
si etiam cupimus perpetuæ vitæ glo-
riam obtainere, ac mortem evadere,
in qua semper moriuntur, viuentes
in angustijs innumeris. Et primū iu-
dicaui expedire, vt ponatur quod cō-
ueniat bono Christiano omni die a-
gere, in sequētib' quinque capitib'.

CAPUT VII.

De reuerentia quæ Deo ac Domino no-
stro primo cuiusque tempore exhi-
beri debet.

PRimum itaque quod initio diei
agere debemus, priusquā aliud
quippiam aggrediamur est, vt

flexis

Lexis in terra genibus maximā Deo Deus fa-
 exhibeamus reuerentiam, longē ta-
 men in anima maiore, quæ hoc mo-
 do fieri debet. Erigamus cogitatio-
 nē, memores eius quod supra dixi-
 mus de maximo ac vniuersali Dei
 dominio: simul & perspiciamus, quā
 exigua res sit quisque homo, si con-
 feratur ad tantam maiestatem: quod
 que idipsum quod sumus ex ipsius
 beneficio habemus, tanquā eius cre-
 aturæ. In hac autē remembrance
 & consideratione persistamus, quan-
 tum possumus; est tamen magnum,
 etiam si tantum ad spacium salutati-
 onis angelicæ perduret, quantò ta-
 men magis durauerit, præstantius e-
 nit. Annitamur autem ut in illo suo
 dominio de gloria & diuitijs eius
 gaudemus, quantum possumus: tā-
 quam de bonis nostri & omniū do-
 mini, qui adeò nos amat, tantaq; bo-
 na nobis præstítit, præstat, & præsta-
 bit. Quā ergo nūc diximus, est animæ
 reuerentia. Siquidē in prædicta consi-
 deratione, gaudio, & remembrance,
 ipsi subijcim' intellectū, voluntatē

anime
 Christia-
 ne erga
 Deum re-
 uerentia
 quæ.

L 2

& me-

& memoriam, quæ sunt tres animæ potentia. Aduertamus autem quod ruditas magna, etiam in pueris iudicatur, si non horint cuique exhibere quam debent reuerentiam: prædicta tamen reuerentia soli Deo debetur.

Sæcti quo-
modo co-
lendi.

Actiones
diuinæ
sunt manè
Deo of-
ferendæ.

Quod si interdum velimus & sanctis exhibere reuerentiam, consideranda nobis erunt eximia beneficia quæ à Deo acceperunt, & quantum nunc sint longè supra nos sublimati: qua de re summè gaudere debemus, tanquam de dominis, & amicis quos plurimum amamus. Verum hac nūc omissa, reuertamur ad eam quam in dies Deo exhibere debemus, & annotemus quod exhibita dicta reuerentia, statim corde proponere debemus, quod quicquid toto eodem fecerimus, diuinæ maiestati offerimus: eadem animi demissione supplicantes, ut data sua gratia tribuat, ut in omnibus illis ipsis seruimus. Nam sine eo nihil possumus. Hęc autem omnia, ut diximus, animi sunt non corporis: ad quæ non opus est varijs verbis, sed tantum cogitatione,

ione, desiderio, & voluntate, in Deum corde oblatis; ut dictū est: quod facile factu erit, si toto animo in id respicimus.

CAPUT VIII.

De tribus alijs quæ quotidie facere debemus.

Hac reuerentia præmissa, ^{Sanctæ}
quum est ut signo crucis nos ^{Crucis sig-}
muniamus, tanquam pugnā ^{no nos esse}
gressuri operum, angustiarum, co- ^{commu-}
gitationum, ac desideriorum quæ eo ^{nies.}
die offerentur: Deum obsecrantes ut
ipsius crucis virtute eruat nos ab v-
niuersis nostris inimicis, nempe dæ-
monio, mundo, & carne propria: &
hac fiducia in nomine Patris & Filij
& Spiritus sancti auspicemur vniuersa
quæ illo die sua maiestas nos facere
voluerit. Quæ, ut summatim dicam,
quolibet die hæc fieri debent præter
tum quæ prædicta sunt. Primum ut sū-
mæ deuotione sacrum audiatur: pre- ^{Primum}
dicta reuerentia adorando sumū ^{Sacram}
illum Deum, qui realiter consistit in ^{quotidie}
ipsa hostia & calice, post prolata à ^{audien-}
L 3 sacer- ^{dum.}